

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
26 päivänä tammikuuta 1995

Asia T-60/94

Myriam Pierrat
vastaan
Euroopan yhteisöjen tuomioistuin

Tilapäiset muuhun henkilökuntaan kuuluvat – Tuomion tarkastajien palkkaaminen
– Valintamenettely – Hakemuksen hylkääminen – Perusteluvelvollisuus

Täydellinen teksti ranskan kielellä II – 77

Aihe: Kanteessa vaaditaan yhteisöjen tuomioistuimen niiden päätösten kumoamista, joista ensimmäisessä henkilö B. on nimetty tuomion tarkastajaksi ja toisessa on hylätty kantajan hakemus tulla nimitetyksi tuomion tarkastajaksi, ja yhteisöjen tuomioistuimen velvoittamista maksamaan kantajalle yhden ecun symbolinen korvaus henkisestä kärsimyksestä.

Lopputulos: Päätökset kumotaan ja kanne hylätään muilta osin.

Tuomion lyhennelmä

Yhteisöjen tuomioistuimen hallinnollinen komitea (jäljempänä hallinnollinen komitea) päätti 15.6.1992 järjestää kaksi samanaikaista valintamenettelyä kahden

tuomion tarkastajan palkkaamiseksi: ”sisäisen” menettelyn antamalla tiedonannon vapaasta työpaikasta ja ”ulkoisen” menettelyn.

Vapaasta työpaikasta annetun tiedonannon perusteella hakemuksensa jättivät neljä virkamiestä ja kolme tilapäistä muuhun henkilökuntaan kuuluvaa, joista yksi oli henkilö B. Rinnakkaisessa valintamenettelyssä 28 tuomioistuimen virkamieskuntaan kuulumatonta henkilöä jättivät hakemuksensa, ja kantaja ja henkilö W kuuluivat näihin hakijoihin.

Hallinnollinen komitea nimitti 28.9.1992 valintakomitean, joka tutki hakemukset ja ”ryhtyi tämän jälkeen valitsemaan hakijoita asiakirjojen sekä kokeiden ja/tai haastattelujen perusteella”. Valintakomitea jätti kertomuksensa 25.1.1993. Kertomuksen mukaan 18 hakijaa, joihin lukeutuivat myös henkilö B, kantaja ja henkilö W, hyväksyttiin menettelyn seuraavaan vaiheeseen. Näistä 18 hakijasta kymmenen osallistui kirjallisiin kokeisiin. Kirjallisten kokeiden ensimmäisessä vaiheessa valintakomitean arvioinnin perusteella kukaan hakijoista ei saanut arvosanakseen 50 prosenttia tai yli 50 prosenttia tässä kokeessa annettavista pisteistä. Koska toisessa kirjallisessa kokeessa saatu arvosana on korvannut ensimmäisessä kokeessa saadun arvosanan pisteitä, valintakomitea on kuitenkin hyväksynyt suulliseen kokeeseen viisi hakijaa, joihin kantaja ja henkilö W lukeutuivat, ja hylännyt viisi muuta hakijaa, joihin henkilö B lukeutui. Suullisessa kokeessa viisi hakemusta hyväksyttiin ja hakijat asetettiin arvosanojen mukaiseen järjestykseen, jolloin henkilö W ja kantaja olivat ensimmäisellä ja viidennellä sijalla.

Henkilöstöosasto siirsi 25.1.1993 päivätyllä ilmoituksella valintakomitean lausunnon hallinnolliselle komitealle. Tämä komitea lähetti 15.2.1993 menettelyn asiakirjat tuomareiden ja julkisasiamiesten hallinnolliselle kokoukselle. Sen jälkeen kun kaikille toimielimen jäsenille oli jaettu hakijoiden henkilökohtaiset hakemukset liitteineen sekä kopiot kirjallisista kokeista ja valintakomitean järjestämän suullisen kokeen arvosteluperusteista, yhteisöjen tuomioistuin päätti 26.4.1993 pidetyssä hallinnollisessa kokouksessa ehdottaa salaisen äänestyksen jälkeen nimitettäväksi henkilöt B ja W tilapäisiksi muuhun henkilökuntaan kuuluviksi virkamiehiksi, ja nämä henkilöt nimitettiin yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 27.5.1993 tekemällä päätöksellä.

Vastaajana olevan toimielimen henkilöstöosaston päällikkö ilmoitti 8.6.1993 päivätyllä kirjeellään kantajalle, että valintamenettely, johon kantaja oli osallistunut, oli päätynyt ja että henkilö B oli valittu tuomion tarkastajaksi. Kantaja esitti 7.7.1993 jättämälläan kirjeellä valituksen, joka koski henkilö B:n nimittävää päätöstä. Tämä valitus hylättiin.

I – Kumoamisvaatimus

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkii ensiksi, onko tehty päätös riittävästi perusteltu, koska yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on tutkittava viran puolesta, onko perusteluvelvollisuutta noudatettu sellaisissa päätöksissä – kuten käsiteltävänä olevassa asiassa – joilla on negatiivisia seuraamuksia asianosaisille (25 kohta).

Viittaukset: asia 18/57, Nold v. korkea viranomainen, yhteisöjen tuomioistuin 20.3.1959 (Kok. 1959, s. 89, 115); asia T-156/89, Valverde Mordt v. yhteisöjen tuomioistuin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 27.6.1991 (Kok. 1991, s. II-407, 128 kohta).

Perustelujen riittämättömyyttä koskeva kanneperuste

Tehdessään päätöksen, jolla valitaan yksi useammasta hakijasta, nimittävän viranomaisen on perusteltava päätöksensä viimeistään hylätessään yhden hakijan tekemän valituksen siitä päätöksestä, jolla hänen hakemuksensa on hylätty ja/tai jolla on palvelukseen otettu toinen hakija. Tämän perusteluvelvollisuuden tarkoituksena on tehdä mahdolliseksi se, että yhteisöjen tuomioistuin ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voivat valvoa päätöksen laillisuutta ja että asianosaiset saavat tarpeelliset tiedot siitä, onko päätös perusteltu ja onko päätöstä tehtäessä tehty oikeudellinen virhe, jonka perusteella päätöksen laillisuus voidaan asettaa kyseenalaiseksi. Velvollisuuden sisältö määräytyy jokaisen yksittäistapauksen yksityiskohtien perusteella (30–32 kohta).

Viittaukset: yhdistetyt asiat 33/79 ja 75/79, Kuhner v. komissio, yhteisöjen tuomioistuin 28.5.1980 (Kok. 1980, s. 1677, 15 kohta); asia 176/82, Nebe v. komissio, yhteisöjen tuomioistuin 14.7.1983 (Kok. 1983, s. 2475, 21 kohta); asia 69/83, Lux v.

tilintarkastustuomioistuin,yhteisöjen tuomioistuin 21.6.1984 (Kok. 1984, s. 2447, 36 kohta); asia C-169/88, Pirella v. komissio, yhteisöjen tuomioistuin 13.12.1989 (Kok. 1989, s. 4335, 9 kohta); asia C-115/92 P, parlamentti v. Volger, yhteisöjen tuomioistuin 9.12.1993 (Kok. 1993, s. I-6549, 22 ja 23 kohta); asia T-25/92, Vela Palacios v. talous- ja sosiaalikomitea, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 3.3.1993 (Kok. 1993, s. II-201, 22 kohta); asia T-508/93, Mancini v. komissio, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 27.10.1994 (Kok. H. 1994, s. II-761, 36 kohta).

Hallinnollinen komitea on antanut valintakomitealle ainoastaan neuvoa-antavia tehtäviä. Valintakomitean ehdotukset eivät siksi ole sitoneet nimittävää viranomaista, jolla on siten ollut oikeus olla ottamatta huomioon valintakomitean esityksiä. Lisäksi henkilöstösääntöjen säännökset, jotka koskevat valintalautakuntaa, eivät sovellu sellaiseen palvelukseen ottamisessa käytettyyn komiteaan, josta ei ole säädetty henkilöstösäännöissä ja jonka tehtävät eivät ole samankaltaisia kuin valintalautakunnan. Kuitenkin kun siinä tapauksessa, että henkilöitä ylennetään korkeampaan virkaan henkilöstösääntöjen 45 artiklan mukaisesti, yhteisöjen toimitus nimittää neuvoa-antavan komitean, josta ei ole säädetty henkilöstösäännöissä ja jonka tehtävänä on antaa lausunto palvelussuhteeseen pyrkivien henkilöiden kyvykkyydestä ja soveliaisuudesta ottaen huomioon virkaan vaadittu pätevyys, tällaisen toimenpiteen tarkoituksena on taata, että toimitus saa nimittävänä viranomaisena paremman tiedollisen perustan voidakseen vertailla hakijoiden ansioita, ja vaikka tällainen komitea on pelkästään neuvoa-antava, toimitus arvioi hakijat osittain komitean antaman lausunnon perusteella. Nimittävän viranomaisen on otettava huomioon luettelo niistä hakijoista, jotka tällainen komitea on katsonut päteviksi, ja päätöksen perusteleminen on erityisen tarpeellista siinä tapauksessa, että nimittävä viranomainen on katsonut tarpeelliseksi poiketa täysin neuvoa-antavan komitean lausunnossa tehdyistä ehdotuksista (34 ja 35 kohta).

Viittaukset: asia 282/81, Ragusa v. komissio, yhteisöjen tuomioistuin 21.4.1983 (Kok. 1983, s. 1245, 20 kohta); yhdistetyt asiat 44/85, 77/85, 294/85 ja 295/85, Hochbaum ja Rawes v. komissio, yhteisöjen tuomioistuin 9.7.1987 (Kok. 1987, s. 3259, 16 kohta); asia T-25/90, Schönherr v. talous- ja sosiaalikomitea, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 30.1.1992 (Kok. 1992, s. II-63, 27–29 kohta).

Tässä oikeuskäytännössä ilmaistut periaatteet soveltuvat myös tilapäiseen muuhun henkilökuntaan kuuluvien palkkaamiseen, koska myös tällöin palkattavat nimetään usean hakijan joukosta ja koska myös tällöin valintakomitean nimittämisen tarkoituksena on antaa nimittävälle viranomaiselle mahdollisen hyvän tiedollinen perusta valinnan suorittamiseksi (36 kohta).

Käsiteltävänä olevassa asiassa nimittävä viranomainen on nimittänyt virkaan henkilön B, joka ei ole ollut niiden viiden henkilön luettelossa, jotka valintakomitea on katsonut päteviksi. Koska nimittävä viranomainen on näin jättänyt täysin huomioon ottamatta komitean ehdotukset, sen olisi pitänyt perustella yksityiskohtaisesti päätöksensä yleisten perustelujen esittämisen sijasta eikä väittää, että valintamenettely oli suoritettu sääntöjen mukaisesti (38 artikla).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että nimittävä viranomainen ei ole esittänyt asian hallinnollisessa käsittelyssä tai oikeuskäsittelyssä tällaisia yksityiskohtaisia perusteluja ja että nimittävä viranomainen on ainoastaan lausunut asian suullisessa käsittelyssä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ”kantajalle olevan vaikeaa antaa tietoja yhteisöjen tuomioistuimen ja hallinnollisen kokouksen salaisista neuvotteluista”, koska ”nämä sisäiset neuvottelut ovat salaisia ja luottamuksellisia”. Tämä on vastaajan mukaan ”ainoa perustelu”, jonka se voi esittää (54 kohta).

Tämän vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että perustelujen riittämättömyyden vuoksi se ei voi tutkia riidanalaisten päätösten laillisuutta eikä sitä, onko asiassa loukattu yhdenvertaisen kohtelun periaatetta tai yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 12 artiklaa. Koska nimittävä viranomainen ei ole antanut riittävästi tietoja valintakomitean työskentelyn yksityiskohtaiseksi arvioimiseksi erityisesti niistä syistä, jotka tämä viranomainen on esittänyt kieltäytyessään tietojen antamisesta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi tutkia, onko objektiivisesti perusteltavissa, että nimittävä viranomainen on kohdellut eri tavalla kantajaa, jonka hakemus on hylätty, vaikka hän menestyi valintakokeissa, ja henkilöä B, joka on nimitetty virkaan, vaikka hän ei menestynyt kokeissa (58 ja 59 kohta).

II – Korvausta koskeva vaatimus

Sellaisen päätöksen kumoaminen, joka on ollut virkamiehen nostaman kanteen kohteena, on sinällään asianmukainen ja riittävä korvaus myös henkisestä kärsimyksestä, jota virkamies on mahdollisesti kärsinyt riidanalaisen hallintotoimen vuoksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa käsiteltävänä olevassa asiassa,

että kanteen kohteena olevissa päätöksissä ei ole nimenomaisesti arvioitu kielteisesti kantajan kyvykkyyttä tavalla, joka voisi loukata kantajaa. Tämän vuoksi kanteen kohteena olevien päätösten kumoaminen on sinällään riittävä korvaus kantajan kärsimästä henkisestä kärsimyksestä; vaatimus saada vastaajalta yhden ecun symbolinen vahingonkorvaus on siksi vailla perustetta (62 kohta).

Viittaukset: asia C-343/87, Culin v. komissio, yhteisöjen tuomioistuin 7.2.1990 (Kok. 1990, s. I-225, 25–29 kohta); asia T-37/89, Hanning v. parlamentti, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 20.9.1990 (Kok. 1990, s. II-463, 83 kohta).

Ratkaisu:

- 1) Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 27.5.1993 tekemä päätös, jolla henkilö B on nimetty tuomion tarkastajaksi, ja kantajalle 8.6.1993 päivätyllä kirjeellä tiedoksiannettu päätös, jolla on hylätty kantajan hakemus tulla nimetyksi tuomion tarkastajaksi, kumotaan.**
- 2) Kanne hylätään muilta osin.**